

Πάπυρος 6^{ος} αιώνας μ.Χ.

No 7/1996

ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΗ ΣΕΙΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΩΝ
«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ»

SÉRIE COMMÉMORATIVE DE TIMBRES
«LA LANGUE GRECQUE»

COMMEMORATIVE STAMP SET
«HELLENIC LANGUAGE»

SONDERMARKENSERIE
«DIE GRIECHISCHE SPRACHE»

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΑ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΦΙΛΟΤΕΛΙΣΜΟΥ

POSTES HELLENIQUES
SERVICE PHILATELIQUE

ΚΛΑΣΕΙΣ	ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ	ΠΟΣΟΤΗΤΕΣ
Δρχ. 80	Η παλαιότερη ελληνική επιγραφή (Οινοχόη, Αρχαϊκή περίοδος, 720 π.Χ.)	4.000.000
Δρχ. 120	Στίχοι Θ 436-445, από την Ιλιάδα του Ομήρου (Πάπυρος, Ελληνιστική ή Αλεξανδρινή περίοδος, 1ος - 2ος αι. μ.Χ.)	1.000.000
Δρχ. 150	Ψαλμός των Αγίων Αποστόλων (Ρωμανός ο Μελωδός, Βυζαντινή περίοδος, 6ος αι. μ.Χ.)	1.500.000
Δρχ. 350	Αναφορά στην ελληνική γλώσσα (Διονύσιος Σολωμός, Νεοελληνική περίοδος, 1824)	500.000

ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ	: 27 x 35 χιλ., σε φύλλα των 50 τεμαχίων.
ΣΧΕΔΙΑΣΗ	: Κωνσταντίνος Μιχώτας
ΜΕΘΟΔΟΣ ΕΚΤΥΠΩΣΗΣ	: Πολυχρωμία (OFFSET)
ΕΚΤΥΠΩΣΗ	: "ΑΛΕΞ. ΜΑΤΣΟΥΚΗΣ" Α.Ε.
ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑ - ΔΙΑΘΕΣΗ	: Θα κυκλοφορήσουν στις 18 Δεκεμβρίου 1996 και θα διατίθενται από τα Ταχ. Γραφεία μέχρι και 17 Δεκεμβρίου 1997, εκτός αν εξαντληθούν νωρίτερα. Πλήρεις σειρές θα διατίθενται από τα Ταχ. Γραφεία για τέσσερις μήνες από την κυκλοφορία τους και από το κεντρικό Φιλοτελικό Γραφείο για δέκα μήνες, εφόσον δεν εξαντληθούν νωρίτερα.

ΦΑΚΕΛΟΙ ΠΡΩΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΑΣ

Θα εκδοθούν και θα έχουν για παράσταση, επιγραφές με τη γραμμική γραφή Β'.

ΔΙΑΘΕΣΗ Φ.Π.Η.Κ.

Θα διατίθενται προς 799 δρχ. ο καθένας, με προεγγραφές στα κατά τόπους Ταχ. Γραφεία, μέχρι και 2 Δεκεμβρίου 1996.

Θα πωλούνται επίσης από το Κεντρικό Φιλοτελικό Γραφείο (Αιόλου 100, 101 88 ΑΘΗΝΑ) για 15 ημέρες από την ημέρα κυκλοφορίας της σειράς, εκτός αν εξαντληθούν νωρίτερα.

Οι Έλληνες διαμόρφωσαν τη γλώσσα τους μένοντας αρχικά στα βόρεια διαμερίσματα της χώρας, στη Μακεδονία συγκεκριμένα. Η περίοδος της ανάπτυξης μιας χαρακτηριστικά ελληνικής γλώσσας μπορεί να τοποθετηθεί χρονολογικά στα χρόνια από το 2100 μέχρι το 1600 π.Χ., οπότε αρχίζουν οι Έλληνες να κατεβαίνουν νοτιότερα τμηματικά και σε διαφορετικά χρονικά διαστήματα, γεγονός που είχε και συνακόλουθες γλωσσικές εξελίξεις που κατέληξαν σε γλωσσικές διαφοροποιήσεις (διαλέκτους), η δε επαφή τους με τα προελληνικά φύλλα αντικατοπτρίζεται στον πολιτισμό και τη γλώσσα τους.

Με την ποίηση του Ομήρου (γύρω στα 900 π.Χ.) η ελληνική γλώσσα έφθασε στο κορύφωμα της ανάπτυξής της σε διαλεκτική μορφή (την Ιωνική κυρίως), η οποία αποτελούσε ασφαλώς το τελικό στάδιο μιας ζωντανής ομιλούμενης γλώσσας προηγούμενων χρόνων, και όχι αμαγαλμα από διάφορα διαλεκτικά στοιχεία. Αυτή η γλώσσα, καιτοι διαλεκτική σε μορφή και ποιητική σε ύφος, αποτέλεσε αφετηρία στη δημιουργία της κλασσικής της υπόστασης με τη συμβολή των μεγάλων δραματικών ποιητών (Αισχύλου, Σοφοκλή, Ευριπίδη και Αριστοφάνη). Η ποιητική γλώσσα στη συνέχεια μεταφέρεται στον πεζό λόγο με τις απαραίτητες αλλαγές και μετασχηματισμούς, για να εξυπηρετήσει άλλα λογοτεχνικά είδη, την ιστορία (Ηρόδοτο, Θουκυδίδη), τη φιλοσοφία (Πλάτωνα) και τη ρητορική (Δημοσθένη, Ισοκράτη, Λυσία κτλ.). Είναι η γνωστή ως Αττική κοινή, η οποία παίρνει πανελλήνια έκταση και χρησιμοποιείται ως υπόδειγμα από τις μεταγενέστερες γενεές των συγγραφέων.

Η Αττική κοινή συνεχίζει να ομιλείται και να γράφεται και στην ευρύτερη περιοχή της ελληνικής επικράτειας μετά τις κατακτήσεις του Μεγάλου Αλεξάνδρου, και αποτελεί, ως φυσική εξέλιξη, τη βάση, ώστε να δημιουργηθεί νέος μετασχηματισμός της γνωστός με την ονομασία Ελληνιστική κοινή, άριστα αντιπροσωπευμένη στα κείμενα της Καινής Διαθήκης και στα έγγραφα των παπύρων έχοντας χάσει τη διάκριση της ποσότητας των συλλαβών και τον μουσικό της τόνο. Η νέα μορφή της γλώσσας θεωρείται παρακμή από τους Γραμματικούς της εποχής, οι οποίοι επανέρχονται στην Αττική κοινή και υπαγορεύουν με τα έργα τους κανόνες της Αττικής γλώσσας του Χρυσού Αιώνα. Έτσι ξεκινάει μια διμορφία της γλώσσας που είναι έκδηλη στους συγγραφείς της βυζαντινής περιόδου, οι οποίοι ακολουθούν τη λόγια παράδοση, και στα δημώδη κείμενα, τα οποία είναι γραμμένα στη γλώσσα της καθημερινής ομιλίας, της οποίας οι λεκτικοί τύποι προαναγγέλουν τη γλωσσική μορφή της Νεοελληνικής. Η ελληνική γλώσσα έχει διαδρομή 4000 ετών, ωστόσο διατηρεί ακόμη το σφριγός και την εύρη της μουσική, την ποιητική της χάρη και την απαράμιλλη ευελιξία των σημασιολογικών της μεταλλαγών. Όσο κι αν οι διαφοροποιήσεις στις λεπτομέρειες ανάμεσα στην Αττική κοινή και τη σημερινή είναι αισθητές, οι λεκτικές μορφές και η ουσιαστική δομή της ελληνικής γλώσσας παραμένουν ως επί το πολύ τα ίδια. Εξάλλου, οι σύγχρονες γλώσσες της Ευρώπης οφείλουν στην Ελληνική ευρύ τμήμα του λεξιλογίου των και, σε κάποιες περιπτώσεις, βασίζουν στην Ελληνική τον σχηματισμό των τεχνικών όρων που χρησιμοποιούν. Η ελληνική γλώσσα έδειξε πως αντέχει στον χρόνο, μπορεί να αμύνεται στις ξενικές επιρροές, γιατί, όπως λεγόταν, ήταν η γλώσσα που μιλούσαν οι θεοί.

Βασίλειος Γ. Μανδηλαράς
Καθηγητής του Ιονίου Πανεπιστημίου

VALEURS	DESCRIPTION	QUANTITÉS
80 drs	La plus ancienne inscription grecque (CENOCOHOÉ, période archaïque, 720 av. J.-C.)	4.000.000
120 drs	Vers IX 436-445 tirés de l'Iliade de Homère (Papyrus, période hellénistique ou alexandrienne, 1er-2ème s. ap. J.-C.)	1.000.000
150 drs	Psautier des Saints Apôtres (Romanos le CHANTRE, période byzantine, 6ème s. ap. J.-C.)	1.500.000
350 drs	Référence à la langue grecque (Dionysios Solomos, période néo-hellénique, 1824)	500.000

DIMENSIONS	: 27 x 35 mm, en feuilles de 50 timbres.
DESSIN	: Constantin Michotas
PROCÉDÉ D' IMPRESSION	: Multicolore (OFFSET)
IMPRESSION	: "ALEX. MATSOUKIS" S.A.
CIRCULATION - VENTE	: Les timbres seront mis en vente le 18 décembre 1996 dans les bureaux de poste jusqu' au 17 décembre 1997 inclus, sauf épuisement anticipé. Des séries complètes seront disponibles auprès des bureaux de poste durant quatre mois à partir de leur mise en circulation, et au Bureau Philatélique Central durant dix mois, sauf épuisement anticipé.

ENVELOPPES PREMIER JOUR

Elles porteront une représentation des inscriptions avec la graphie type Linéaire B.

VENTES DES ENVELOPPES PREMIER JOUR

Par souscription dans les Bureaux de Poste, au prix de 799 drachmes pièce, jusqu'au 2 décembre 1996 inclus.

Elles seront également disponibles auprès du Bureau Philatélique Central (100, rue Eolou GR - 101 88 ATHENES), pendant 15 jours à compter de leur mise en circulation, sauf épuisement anticipé.

Au départ, ils s'installent dans les régions septentrionales du pays, plus précisément en Macédoine; c'est alors que leur langue prend forme. La période de développement d'une langue caractéristique grecque peut donc être située entre 2100 et 1600 av. J.-C., période durant laquelle des groupes de population se déplacent, par vagues successives, vers le sud. Ces migrations ont pour conséquence de nouvelles évolutions linguistiques qui aboutissent à des différenciations linguistiques: les dialectes. Par ailleurs, leur contact avec les tribus préhelléniques a des répercussions sur leur civilisation et leur langue.

Avec la poésie d'Homère (vers 900 av. J.-C.), la langue grecque parvient au summum de son évolution dialectale (dialecte ionien, principalement), qui était assurément l'étape finale d'un parler antérieur, et non un amalgame de divers éléments dialectaux. Cette langue, bien que dialectale dans la forme et poétique dans le style, fut le point de départ de la constitution de son fondement classique, auquel contribuèrent les grands poètes dramatiques (Eschyle, Sophocle, Euripide et Aristophane). Par la suite, la langue poétique sera transférée dans la prose avec les indispensables changements et restructurations, pour servir d'autres genres littéraires, l'histoire (Hérodote, Thucydide), la philosophie (Platon) et la rhétorique (Démosthène, Isocrate, Lysias etc.). Connue sous le nom de koiné attique, elle s'étend au niveau panhellénique et sert de modèle aux générations suivantes d'écrivains.

La koiné attique continue d'être parlée et écrite dans la plus grande partie du territoire hellénique, après les conquêtes d'Alexandre le Grand, et de par son évolution naturelle, elle constitue la base pour la création d'une nouvelle restructuration de la langue, connue sous le nom de koiné hellénistique, parfaitement représentée dans les textes du Nouveau Testament et dans les documents des papyrus, dépourvue désormais de la différenciation du nombre de syllabes (flexion parisyllabique, imparisyllabique) et du jeu d'accent qui contribuaient à la musicalité particulière du dialecte précédent. Cette nouvelle forme linguistique apparaît décadente aux yeux des lettrés de l'époque, ce qui les mène à un retour vers la koiné attique et à dicter, à travers leurs œuvres, les règles de l'ancienne langue de l'Age d'Or. C'est ainsi que s'établit un dimorphisme de la Langue qui se manifeste dans les différences qui opposent les textes des écrivains de la période byzantine, attachés à une tradition érudite et puriste, aux textes écrits dans la langue parlée quotidienne, dont les modèles langagiers annoncent la forme linguistique de la langue grecque moderne.

La langue grecque a suivi un parcours de 4000 ans, mais elle continue de préserver sa vigueur et sa musicalité, sa grâce poétique et son incomparable flexibilité dans ses mutations sémantiques. Malgré les différences perceptibles, dans les détails, entre la koiné attique et la langue moderne, les formes langagières et la structure essentielle de la langue grecque demeurent, dans leur ensemble, les mêmes. Par ailleurs, les langues européennes actuelles sont redevables à la langue grecque d'une grande partie de leur vocabulaire et, dans certains cas, se basent sur le Grec pour former leur terminologie technique.

La langue grecque a prouvé qu'elle résiste au temps, qu'elle peut aussi résister aux influences étrangères, car, comme il était dit, ce fut la langue des dieux.

Vassilios G. Mandilaras
Professeur à l'Université Ionienne

CATEGORY	DESIGN	QUANTITIES
Drs 80	The oldest Hellenic inscription (Oinochoe (wine pitcher), Archaic era, 720 B.C.)	4,000,000
Drs 120	Verse IX 436-445, from Homer's Iliad. (Papyrus, Hellenistic or Alexandrian era, 1st - 2nd Century A.D.)	1,000,000
Drs 150	Psalm of the Holy Apostles (Romanos the Melodos, Byzantine era, 6th century A.D.)	1,500,000
Drs 350	Reference to the Hellenic language (Dionysios Solomos, Neo-hellenic era, 1824)	500,000

DIMENSIONS	: 27 x 35 mm, in sheets of 50.
DESIGN	: Konstantinos Mihotas
PRINTING METHOD	: Multicoloured (OFFSET)
PRINTERS	: "ALEX. MATSOUKIS" CORP.
CIRCULATION-SALES	: This set will be issued on 18 December 1996 and will be available at local Hellenic post offices through 17 December 1997, unless previously sold out. Complete sets will be available at local Hellenic post offices for four months from their circulation and at the Central Philatelic Office for ten months, unless previously sold out.

FIRST DAY COVERS

FDC's will be issued and have as a design inscriptions with Linear B.

SALES OF FDC'S

FDC'S will be available at a charge of 799 drachmas each. Advance orders can be placed at local Hellenic post offices through 2 December 1996.

FDC's will also be sold at the Central Philatelic Office (100 Aeolou Street, 101 88 ATHENS) for 15 days from their date of circulation, unless previously sold out.

In the beginning the Hellenes stayed in the northern areas of the country, Macedonia specifically, and while there shaped their language. The developing period of a characteristically Hellenic language can be chronologically placed from 2100 B.C. to 1600 B.C., when the Hellenes started to come south, groups at a time and at different time intervals. This event was accompanied by language developments which ended in language differentiations (dialects). Their contact with the pre-hellenic tribes is reflected in their civilization and language.

With Homer's poetry (approx. 900 B.C.) the Hellenic language reached the peak of its development in dialect form (mainly Ionian) which made up the final stage of a living vernacular language of yesterday and not an amalgam of different dialectal elements. This language, through it had a dialect form and poetic air, established a starting point in the creation of the classical essence with the help of the famous dramatic poets (Aeschylus, Sophocles, Euripedes and Aristophanes). The poetic language continues to communicate in prose, with its necessary changes and alterations, to serve other literary types, history (Herodotus, Thucydides), philosophy (Plato) and rhetorical (Demosthenes, Isocrates, Lysias, etc.). It is the known Attica Common which spreads to pan-Hellenic expansions and is used as a model by later generations of writers.

The Attica Common continues to be spoken and written in the extended area of Hellenic rule after the conquests of Alexander the Great. It sets up a natural evolution, the basis for a new change, namely the familiar Hellenistic

Common, which is excellently represented in the Old Testament text and in the papyrus documents, having lost the distinction of the amount of syllables and musical tone. The well-educated of those times considered this new form of language to be on the decline and they returned to the Attica Common and dictated with their works the rules of the old language of the Golden Age. This is how a dimorphism of the language begins. It is clearly apparent to the writers of the byzantine period who followed the verbal tradition and in the popular text, which is written in the everyday spoken language of which the diction type heralded the Neo-hellenic form.

The Hellenic language has journeyed 4,000 years, nevertheless, it still maintains the vigor and euphony of music, the poetic grace and the incomparable maneuverability of the semantic alteration.

No matter how perceptible the modifications are in the details between Attica Common and today's language, the diction forms and the substantial structure of the Hellenic language remain the same. Besides the European modern languages owe to the Hellenic language an extensive section of their vocabulary and in some instances rely on it for the formation of the technical conditions that they use.

The Hellenic language has shown that it can last through time and can defend itself against foreign influences, because, as it's been said, it was the language spoken by the gods.

Vasilios G. Mandilaras
Professor, Ionian University

WERTE	ABBILDUNGEN	MENGEN
Dr. 80	Die älteste griechische Aufschrift (Weingefaß, archaische periode, 720 Jhd. v. Chr.)	4.000.000
Dr. 120	Verse 9, 436-445, Ilias v. Homer (Papyr hellenistische oder alexandrinische periode) 1. - 2. Jhd. n. Chr.)	1.000.000
Dr. 150	Psalm der hl. Aposteln. (Romanos der Melodos, byzantinische periode, 6. Jhd.-n.Chr.)	1.500.000
Dr. 350	Zur griechischen Sprache (Dionysios Solomos, neugriechische periode, 1824)	500.000

FORMAT	: 27 x 35 mm auf Bogen zu je 50 Stück.
ENTWURF	: Konstantinos Michotas
DRUCKMETHODE	: Offset
DRUCK	: "ALEX. MATSOUKIS" A.G.
UMLAUF-VERKAUF	: Die Serie kommt am 18. Dez. 1996 in Umlauf und ist bei den Postämtern bis 17. Dez. 1997 erhältlich, wenn nicht früher vergriffen. Vollständige Serien sind bei den Postämtern während der ersten vier, beim Zentralen Philatelistischen Dienst zehn Monate lang erhältlich, wenn nicht früher ausverkauft.

ERSTTAGSUMSCHLÄGE

Tragen als Abbildung Aufschriften in der Linearschrift B.

ERWERB VON ERSTTAGSUMSCHLÄGEN

Nach Voranmeldung bei den lokalen Postämtern bis 2. Dezember 1996 zu je 799 Dr. erhältlich.

Während der ersten 15 Umlaufstagen auch beim Zentralen Philatelistischen Dienst (Aolou-Str. 100-101 88 ATHEN) erhältlich, wenn nicht früher vergriffen.

Die Hellenen formten ihre Sprache, sich vorerst im nördlichen Raum des Landes, in Mazedonien niederlassend. Die Entwicklung einer charakteristischen griechischen Sprache kann zeitlich zwischen 2.000 bis 1.600 v. Chr. festgelegt werden, wo die Hellenen begannen, südlich abzuwandern, gruppenweise und in verschiedenen Zeiträumen, was zur Bildung verschiedener Dialekte führte, die Berührung mit vorhellenischen Stämmen spiegelt sich in Kultur und Sprache wieder.

Mit den Werken Homers (um 900 v. Chr.) erreicht die Sprache den Höhepunkt ihrer Entwicklung in dialektischer Form (hauptsächlich der Ionischen), die sicherlich die Endform einer lebendigen, gesprochenen Sprache früherer Jahre war, und nicht die Vermischung verschiedener dialektischer Elemente. Diese Sprache, wenn auch dialektisch in Form und poetisch im Ausdruck wurde zum Ausgangspunkt ihrer klassischen, mit dem Beitrag der großen, dramatischen Dichter (Aschylos, Sophokles, Euripides und Aristophanes). Die Dichtersprache übertrug sich in der Folge in die Prosa, mit den nötigen Änderungen und Umformungen um anderen philologischen Arten dienlich zu sein (Herodot, Thukitides), der Philosophie (Platon) und der Rhetorik (Demosthenes, Isokrates, Lysias u.a.). Es ist schließlich die als "gemeine Attische" bekannte, die gesamthellenische Ausbreitung annimmt und von den nachfolgenden Schriftstellergenerationen als Vorbild gebraucht wird.

Die "gemeine Attische", auch nach den Eroberungen Alexander d. Großen im weiteren griechischen Raum gesprochen und geschrieben, bildet als natürliche Entwicklung die für eine neue Wandlung, der unter dem Namen "gemeine Hellenistische" bekannten, vortrefflich vertreten in den Texten des Neuen Testaments und in Dokumenten auf Papyrus, allerdings unter Verlust der Unterscheidung der Sylbenanzahl und des melodischen Tones. Die neue Sprachform gilt für die Sprachgelehrten jener Zeit als Verfall, und sie greifen auf die "gemeine Attische" zurück und bestimmen mit ihren Werken die Regeln der alten Sprache des Goldenen Jahrhunderts. So beginnt eine Zweifältigkeit der Sprache, die sich bei den byzantinischen Autoren abzeichnet, welche einerseits der klassischen Tradition folgen, andererseits in den volkstümlichen Texten, die in der Umgangssprache geschrieben sind und deren Ausdrucksform das Neugriechische ankündigt.

Die griechische Sprache umfaßt einen Zeitraum von 4.000 Jahren, trotzdem erhält sie sich immer noch ihre Vollkraft und den Wohlklang ihrer Melodik, ihren poetischen Reiz und die unvergleichbare Wendigkeit in Bedeutungsveränderungen. Wie sehr auch Verschiedenheit in den Einzelheiten fühlbar sind so bleiben doch die Wortformen und der melodische Aufbau der griechischen Sprache zum großen Teil dieselben. Außerdem schulden die heutigen europäischen Sprachen dem Griechischen einen Großteil ihres Wortschatzes und stützen in vielen Fällen gebräuchliche technische Daten auf das Griechische.

Die griechische Sprache hat gezeigt, daß sie der Zeit standhält, sich gegen fremde Einflüsse zu wehren weiß, denn wie man sagte, war sie die Sprache der Götter.

Vassilios G. Mandilaras
Prof. a.d. Ionischen Universität